

[Hagen Hagensen]

man også lægger særdeles megen vægt på, at beskæftigelsen ikke må hæmmes.

De ændringsforslag, der er stillet fra socialdemokratiets side med tilslutning fra SF, kan for mig at se kun føre til, at man vil ramme skibsværftsbeskæftigelsen meget føleligt. Vi har i udvalget fået en besvarelse fra industriministeren, der klart viser, hvor mange, mange tusinde arbejdspladser, direkte eller indirekte, der kan blive berørt deraf, og så er det naturligvis meget godt, at hr. Lykketoft siger, at det ingen aktuelle beskæftigelsesmæssige konsekvenser har, fordi det ændringsforslag, som han har stillet, først skal have virkning fra 1. januar 1985. Ja men tror man da ikke, at det allerede vil få indflydelse nu? Tror man ikke, at det vil få indflydelse på de planer, der måtte blive lagt? Vi må da også se lidt ud over dagen i morgen, når det drejer sig om beskæftigelsesmæssige forhold.

Der er i den forbindelse hverken tale om partitaktiske skoleridt eller om at score points i en eventuelt kommende valgkamp. Jeg mærker, at tonen, som hr. Lykketoft nu lægger an, er en helt anden end den saglige drøftelse, vi har haft af disse forhold, hvor der har været brugt megen tid i udvalget på at finde frem til, om der var bedre løsninger end de foreslåede. Det har vi ikke fundet, og derfor har vi indstillet lovforslaget til vedtagelse, som det foreligger.

Vedrørende de ændringsforslag, der er stillet af hr. Lykketoft m.fl., finder jeg, det er meget bedre at henvise til de fyldige kommentarer, der er givet fra skatteministerens side dertil, og som er vedhæftet betænkningen, bilag 1 og 2. I hvert fald for mig viser de klart, at det aldeles ikke vil få den virkning, som det bør have, det vil tværtimod gøre loven uklar, og jeg skal nævne et enkelt af disse forhold.

Man taler et sted om organiseret samvirke. Hvad er det? Det er et nyt begreb inden for dansk ret, som ikke kan forklares nærmere. Det er en af de uklarheder, der er. En anden er det, jeg har nævnt: den beskæftigelsesmæssige effekt, som ganske givet må komme til at spille en rolle, og som for os har været ganske afgørende for, at vi ikke kunne gå ind for de ændringsforslag, der er stillet af hr. Lykketoft m.fl.

Vi vil godt sige – det gælder ikke blot skibe, det gælder også bygningsafskrivninger – at det nok er forhold, vi skal se på i en bre-

dere sammenhæng, blot ikke på et tidspunkt, hvor vi må erkende, at det, der skal ske med leasingbegrebet, er noget, der skal føres igennem, for at det kan få den effekt, det skal have. Så må vi gemme ting til overvejelse senere. Jeg mener, at vi forplumrer vandene, hvis man tager det med ind under denne lovgivning, og af den grund er vi imod, at det gøres.

Jeg vil godt føje til, at vi vel aldrig nogen sinde havde skullet stå og drøfte disse forhold her, hvis ikke vi fremdeles havde så høje marginalsatser i dette land, at vi simpelt hen må se en skattetænkning ud over rimelige grænser. Det gør, at vi egentlig når til, at det rigtige må være, at vi på et eller andet tidspunkt må søge frem til en lovgivning, der ikke har så høje marginalsatser, så at vi derved får hæmmet den skattetænkning ud over rimelige grænser, som har fundet sted, de vildskud, der har været, og som vi nu med denne lovgivning søger at få bremsset.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil gerne til hr. Hagen Hagensens bemærkninger om det udvalgsarbejde, der er passeret, sige, at det, der forarger mig mest i denne sag, ikke er, at de borgerlige partier ikke uden videre har tilsluttet sig de ændringsforslag, der er blevet stillet fra S' og SFs side, men at man i modsætning til de tilkendegivelser, der kom ved første behandling, ikke på noget tidspunkt har indladt sig i egentlige forhandlinger om udformningen af ændringsforslag. Det synes jeg er forargeligt.

Dermed må jeg også imødegå hr. Hagen Hagensens betragtninger om, at der er foregået et sagligt udvalgsarbejde. Det er meget sagt i denne sag. Det mener jeg faktisk ikke at man kan sige. Jeg har opfattet denne regerings målsætning, som den selv har formuleret den fra start af, sådan, at man ønskede, at forhandlinger skulle foregå i udvalg, og jeg har opfattet tilkendegivelserne ved første behandling sådan, at man i denne konkrete sag var indstillet på forhandlinger. Derfor beklager jeg det forløb, der har været indtil nu, og jeg skal med det samme anmelde ønske om fornyet udvalgsbehandling.

Jeg skal specielt henvise til, at de mærkværdige kommentarer uden nogen form for talangivelse – det sidste synes jeg ikke er så